

i det foreliggende Capitel, og kunde denne da finde Plads efter § 145, der afflutter Reglerne om det falske Vidne, til hvilke der i de senere Paragrafer henvises. (Ændring Nr. 78.)

For falsk ubeediget Forklaring for Retten sætter Forordningen af 15de April 1840 Straf af Fængsel paa Vand og Brød, mindst 3 Gange 5 Dage, eller af offentligt Arbejde indtil 4 Aar; tilbagefalder den Paagjældende af egen Drift Forklaringen, bliver Straffen, naar der ikke er skærpende Omstændigheder tilstede, at bestemme til nogle Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød eller under særdeles for den Paagjældende talende Omstændigheder til simpelt Fængsel. Ogsaa i denne Retning fremtræder Lovudkastet som mildere, idet Straffen for saadan Forklaring i Almindelighed er sat til Vand og Brød, ikke under 2 Gange 5 Dage, eller Forbedringshuusarbejde, men under særdeles for den Skyldige talende Omstændigheder kan bestemmes til simpelt Fængsel, ikke under 2 Maanedere. Tilbagefalder han derhos af egen Drift den falske Forklaring, kan Straffen nedsættes til simpelt Fængsel i 8 Dage eller endog under særegne formildende Omstændigheder aldeles bortfalde (§ 144).

Naar Lovudkastets § 145 fritager det Vidne for Straf, der har afgivet falsk Forklaring i offentlig Straffesag, som gjaldt ham selv paa, eller med Hensyn til hvilken han havde Anledning til at antage saadant, er dette i god Overensstemmelse med Sagens Natur og en længe gjældende Retsbrug, og det Samme maa vistnok siges, naar Lovudkastet tilspør, at der dog kan anvendes Straf af Fængsel, altsaa indtil 6 Gange 5 Dages Vand og Brød eller 2 Aars simpelt Fængsel, naar den Paagjældende har bekræftet sin Forfaring med Eed (jfr. Højesteretsdommen af 21de December 1858, Tidenden Pag. 582 ff., der i et Tilfælde, hvor flere Medskyldige efter Aftale havde aflagt falsk Eed, anvendte „sølelig arbitair Straf“, hvilken blev tagen i Betragtning ved Bestemmelsen af den Straf af offentligt Arbejde, der blev ifjendt dem for Tyveri).

At de almindelige Straffe for Meeneed og falsk Forklaring for Retten blive at nedsætte, naar udenfor offentlig Straffesag Noget har afgivet falsk Vidnesbyrd i Sager, hvori Vidnesbyrd ikke burde have været affordret ham paa Grund af hans Forhold til Sagen eller Parterne, og at der endog kan anvendes Bøder, hvis Eedfæstelse ikke har fundet Sted (§ 145, 2det Punktum), ere nye Regler — Forordningen af 15de April har blot den Bestemmelse, at de mildere Grader af den lovbestede Straf skal anvendes, naar Vidnet stod i Forhold til den Part, for hvis Skyld han har villet skjule Sandheden — men som vistnok tilfulde anbefale sig ved deres Naturlighed og Humanitet.

Capitlets Slutningsparagraf (§ 152), der sætter Straf af Bøder eller Fængsel for at afgive falske Erklæringer eller Bevidnelser til Brug i Retsforhold, der vedkomme det Offentlige — f. Ex. urigtig Forloverattest i Egteskabsager —, omhandler vel ikke Bevidnelse under Eed eller anden høitidelig Bekræftelse, men dog en Tilfidsættelse af den Pligt til at følge Sandhed, som Staten maa fordrø af sine Borgere for at kunne haandhæve Retsordenen, og den har derfor vistnok med Føie fundet sin Plads i nærværende Capitel.

For Tydeligheds Skyld foreslaaer Udvalget at samle §§ 142 og 143 i een Paragraf, jfr. § 144. (Ændring Nr. 76.)

Sextende Capitel.

Forbrudelser med Hensyn til Religionen.

Det er en Følge af den ved Grundloven hjemlede Religionsfrihed, at Lovudkastet i dette Capitel har kunnet indskrænke sig til ikkun at optage Bestemmelser om Bespottelse og Forhaanelse af Religionen (§ 153), Forstyrrelse af Gudsstjenesten og kirkelige Handlinger (§ 154), samt Krænkelser af Gravfreden (§ 155).